

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/313/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118265637
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118265637.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom U. X, XXX XX D., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom I. P. X/A, XXX XX Y. - H. D., v konaní o zaplatenie 140 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 21C/33/2018-92 zo dňa 11.09.2018, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 140 € s úrokom z omeškania 5% ročne z tejto sumy od 15.2.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi proti žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie postupom podľa § 274 CSP na základe návrhu žalobcu, nakoľko žalovaný a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, svoju neprítomnosť riadne a včas neospravedlnili. Ospravedlnenie právneho zástupcu žalobcu bolo doručené až nasledujúci deň po vyhlásení rozsudku. Pokiaľ právny zástupca žalovaného neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil svojimi neodkladnými pracovnými povinnosťami a snahou zbytočne nezvyšovať trovy konania, takéto dôvody neúčasti žalovaného na pojednávaní nie je možné považovať za vážne. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 v spojení s ust. § 262 CSP s prihliadnutím na úspech žalobcu v spore.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Poznamenal, že podľa dôvodovej správy k ust. § 274 CSP tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Ako strana sporu vo vedenom súdnom konaní nečinný nebol. Ako správne uvádza súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, podaním zo dňa 10.09.2018 ospravedlnil svoju neúčasť a neúčasť právneho zástupcu na pojednávaní nariadenom na deň 11.09.2018 z dôvodu neodkladných pracovných povinností a pracovnej vyťaženia v tomto termíne, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania. V ospravedlnení ďalej uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Ospravedlnenie bolo doručené súdu dňa 10.09.2018 (deň pred pojednávaním) a nie až deň nasledujúci po vyhlásení rozsudku, ako nesprávne uvádza súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie nevyhodnotil jeho ospravedlnenie ako dôsledok vážnych okolností. O uvedenom posúdení ospravedlnenia zo strany súdu prvej inštancie sa dozvedel až zo samotného rozsudku. Zastáva názor, že ak súd prvej inštancie posúdil jeho ospravedlnenie ako nedôvodné, mal v zmysle čl. 4 CSP per analogiam postupovať inter alia podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne ho upovedomiť, že ním uvádzané dôvody ospravedlnenia vrátane

jeho nesúhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Ak v zmysle právnej teórie a praxe je vážnosť okolností ospravedlnenia vždy na posúdení a voľnej úvahe samotného súdu, potom je nepochybnou kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Zastal názor, že súd prvej inštancie vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, nakoľko v súdnom konaní bol aktívny, ospravedlnil súdu svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako i s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia informovaný o jeho posúdení súdom. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c/ CSP z dôvodov podľa § 356 písm. b) CSP odmietol.

4. Ustanovenie § 274 písm. a) a b) CSP stanovuje podmienky, za ktorých je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Týmito sú návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, nedostavenie sa žalovaného na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnenie neprítomnosti žalovaného včas a vážnymi okolnosťami.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie na deň 11.09.2018 o 10:30 hod. Predvolanie doručil žalobcovi prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu 07.08.2018 o 08:39 hod. a žalovanému prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu 03.08.2018 o 08:53 hod. V doručenom predvolaní boli sporové strany okrem iného poučené v zmysle ust. § 274 a § 278 CSP o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie. Zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.09.2018 (č.l. 78, 79 spisu) vyplýva, že žalobca cestou právneho zástupcu navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil a nepožiadaval o odročenie pojednávania. Preskúmaním ospravedlnenia neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní vytyčenom na deň 11.09.2018 podaním z 10.09.2018 (č.l. 80 spisu) a priloženej doručenky z č.l. 81 spisu, odvolací súd zistil, že toto bolo doručené okresnému súdu 10.09.2018 o 20:37 hod.

6. Ak potom podľa § 274 písm. b) CSP zákonným predpokladom rozhodnutia súdu o žalobe na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, mimo neprítomnosti žalovaného na pojednávaní, je zároveň, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi dôvodmi, odvolací súd vzhľadom na čas doručenia ospravedlnenia žalovaného a jeho právneho zástupcu súdu dňom pred vytyčeným termínom pojednávania o 20:37 hod., vyvodil názor, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a ani vážnymi okolnosťami, ako ustálil prvoinštančný súd. Ak sa totiž žalovaný mienil z pojednávania ospravedlniť, mal súdu oznámiť dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo mohol dozvedieť alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti mohol predpokladať. Za včasné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nemožno považovať postup, ktorým strana ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní podaním doručeným súdu deň pred vytyčeným termínom pojednávania, navyiac v neskorych večerných hodinách, ak ospravedlnenie nespočíva v objektívnych okolnostiach, v nemožnosti sa dostaviť na pojednávanie (napríklad úraz, choroba strany sporu alebo jeho zástupcu a podobne). Takýmito okolnosťami nenaplnujúcimi podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 písm. b) CSP nie sú okolnosti u žalovaného a jeho zástupcu uvádzané v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní v podaní z 10.09.2018 - neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť, hospodárnosť konania.

7. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na možný postup súdu podľa § 183 ods. 4 CSP, je potrebné uviesť, že v danom prípade žalovaný v ospravedlnení svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní iba vysvetlil dôvod neprítomnosti na pojednávaní bez toho, aby zároveň požiadal súd o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo ani povinnosťou súdu postupovať v zmysle tohto zákonného ustanovenia, nakoľko jeho aplikácia sa vyžaduje iba v prípadoch, ak strana sporu požiada o odročenie pojednávania a súd zistí, že ňou uvedený dôvod na takýto procesný postup, nie je dôležitý. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi skúmaním naplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 písm. a) a b) CSP a skúmaním dôvodnosti procesného návrhu strany sporu na

odročenie pojednávania podľa § 183 CSP, pričom žiadna analógia legis § 183 ods. 4 CSP vo vzťahu k § 274 písm. b) CSP do úvahy neprichádza. Napokon v podanom odvolaní žalovaný neuviedol ani žiadne skutočnosti v zmysle ust. § 277 ods. 2 CSP, ktorými by namietal, že pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie, zmeškal z ospravedliteľného dôvodu.

8. Vo všeobecnej rovine krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Odvolací súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalovaného, ktorý sa bez riadneho a najmä včasného ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie nariadené vo veci okresným súdom, hoci bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie žalobca na pojednávaní navrhol rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie, okresný súd postupoval vecne správne, ak tomuto návrhu v zmysle ust. § 274 CSP vyhovel a o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný totiž nerešpektoval okresným súdom uložené povinnosti a tomu zodpovedala forma a výsledok konania.

9. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

10. Znamená to, že odvolanie je prípustné proti každému rozsudku súdu prvej inštancie bez ohľadu na to, čo bolo predmetom konania, či súd prvej inštancie žalobe vyhovel alebo ju zamietol, resp. jej sčasti vyhovel a vo zvyšnej časti ju zamietol. Z takto široko vymedzenej prípustnosti zákon pripúšťa tri výnimky, výpočet je taxatívny, čo znamená, že ho nemožno rozširovať. Prvú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe uznania nároku (§ 282 a nasl. CSP). Druhú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe vzdania sa nároku (§ 286 a nasl. CSP) a poslednú tretiu výnimku tvorí rozsudok pre zmeškanie alebo inak povedané kontumačný rozsudok (§ 273 a nasl. CSP). Napriek tomu, že voči týmto rozsudkom odvolanie nie je v zásade prípustné, zákon aj voči týmto trom rozsudkom odvolanie výnimočne pripúšťa. Prípustnosť však viaže len na jediný dôvod. Týmto dôvodom je, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Existencia tohto zákonného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Naopak, ak strana dôvod prípustnosti preukáže, stáva sa tento súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania. V nadväznosti na uvedené a skutočnosť, že žalovaný dôvod prípustnosti nepreukázal, odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozhodnutia.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)